386L0280

N:o L 181/16 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 4.7.86

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986,

direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista

(86/280/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY(1), ja erityisesti sen 6 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(2),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(3),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(4),

sekä katsoo, että

yhteisön vesiympäristön suojelemiseksi tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta otetaan direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa käyttöön ennakkolupajärjestelmä, jossa mainitun direktiivin liitteen luettelon I aineiden päästöille vahvistetaan päästöstandardit; saman direktiivin 6 artiklassa säädetään, että tällaisille päästöstandardeille on vahvistettava raja-arvot ja laatutavoitteet niitä vesiympäristöjä varten, joihin näiden aineiden päästöt vaikuttavat,

jäsenvaltioiden olisi sovellettava raja-arvoja, paitsi niissä tapauksissa, joissa ne voivat käyttää laatutavoitteita,

vaaralliset aineet, joita tämä direktiivi koskee, on valittu pääasiassa direktiivissä 76/464/ETY vahvistetuin arviointiperustein,

useat teollisuudenalat aiheuttavat päästöjä, joista vesiympäristön pilaantuminen johtuu ja siksi on tarpeen asettaa erityiset päästöjen raja-arvot kyseisen teollisuuden lajien mukaisesti sekä asettaa laatutavoitteet sille vesiympäristölle, joihin näitä aineita päästetään,

raja-arvojen ja laatutavoitteiden tarkoituksena on poistaa niiden vesiympäristöjen eri osien pilaantuminen, joihin näiden aineiden päästöt saattavat vaikuttaa,

tällaiset raja-arvot ja laatutavoitteet on annettava tätä tarkoitusta varten, eikä kuluttajansuojelua tai vesiympäristöstä saatavien tuotteiden markkinoille saattamista koskevaa sääntelyä varten,

on säädettävä komissiolle annettavista, kutakin valittua ja sovellettua laatutavoitetta koskevista kertomuksista, jotta jäsenvaltiot pystyvät osoittamaan, että laatutavoitteet täytetään,

jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että tämän direktiivin mukaisesti toteutettavilla toimenpiteillä ei lisätä maaperän tai ilman pilaantumista,

tämän direktiivin tehokasta täytäntöönpanoa varten olisi lisäksi säädettävä jäsenvaltioiden tehtävistä kyseisten aineiden päästöjen vaikutusten piiriin kuuluvan vesiympäristön valvomiseksi; direktiivissä 76/464/ETY ei anneta valtuuksia tällaista valvontaa varten; koska perustamissopimuksessa ei anneta tältä osin erityisvaltuuksia, on sovellettava sen 235 artiklaa,

kyseen ollessa näiden aineiden merkittävistä päästölähteistä, jotka eivät kuulu yhteisön raja-arvojen tai kansallisten päästöstandardien piiriin, olisi laadittava erityisohjelmia pilaantumisen poistamiseksi; direktiivissä 76/464/ETY ei ole tähän tarvittavia valtuuksia; koska perustamissopimuksessa ei anneta tältä osin erityisvaltuuksia, on sovellettava sen 235 artiklaa,

pohjavesi jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska siitä säädetään direktiivissä 80/68/ETY(5),

tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon kannalta on tärkeää, että komissio antaa neuvostolle joka viides vuosi vertailevan arvion siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet sitä täytäntöön, ja

(1) EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23
(2) EYVL N:o C 70, 18.3.1985, s. 15
(3) EYVL N:o C 120, 20.5.1986
(4) EYVL N:o C 188, 29.7.1985, s. 19

(5) EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43

tätä direktiiviä on komission ehdotusten mukaisesti muutettava ja täydennettävä, jos pääasiassa tieteellisessä tietämyksessä mainittujen aineiden myrkyllisyydestä, pysyvyydestä ja niiden kertymisestä eläviin organismeihin ja sedimentteihin tapahtuu muutos, tai jos parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot kehittyvät; tätä varten on tarpeen säätää tämän direktiivin täydentämisestä muita vaarallisia aineita koskevien toimenpiteiden osalta, ja liitteiden sisällön muuttamisesta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1 Tässä direktiivissä:

— vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden päästöstandardien raja-arvot tämän direktiivin 2 artiklan e alakohdassa määriteltyjen teollisuuslaitosten päästöjä varten;

— vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatutavoitteet tämän direktiivin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuille aineille;

— asetetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti määräajat, joihin mennessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämissä luvissa nykyisille päästöille määritellyt edellytykset on täytettävä;

— vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti vertailumittausmenetelmä, joka tekee mahdolliseksi päästöissä ja vesiympäristössä olevien tämän direktiivin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden pitoisuuksien määrittämisen;

— järjestetään direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti valvontamenettely;

— velvoitetaan jäsenvaltiot toimimaan yhteistyössä, kun on kyse päästöistä, jotka vaikuttavat useamman kuin yhden jäsenvaltion vesiin;

— velvoitetaan jäsenvaltioita laatimaan ohjelmat 5 artiklassa tarkoitetuista lähteistä peräisin olevan pilaantumisen välttämiseksi tai sen poistamiseksi;

— vahvistetaan liitteessä I yleiset määräykset, joita voidaan soveltaa kaikkiin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin aineisiin, ja jotka liittyvät erityisesti päästöstandardien raja-arvoihin (A otsikko), laatutavoitteisiin (B otsikko) ja vertailumittausmenetelmiin (C otsikko);

— vahvistetaan liitteessä II erityismääräykset, jotka vahvistavat ja täydentävät noita otsikkoja yksittäisten aineiden osalta.

2 Tätä direktiiviä sovelletaan direktiivin 76/464/ETY 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin pohjavettä lukuun ottamatta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'aineilla'

niitä vaarallisia aineita, jotka kuuluvat direktiivin 76/464/ETY liitteen I luettelossa esiintyvien aineiden luokkiin ja ryhmiin, ja jotka on eritelty tämän direktiivin liitteessä II;

b) 'raja-arvoilla'

liitteessä II olevan A otsikon alla eriteltyjä arvoja a alakohdassa tarkoitettujen aineiden osalta;

c) 'laatutavoitteilla'

liitteessä II olevan B otsikon alla eriteltyjä vaatimuksia a alakohdassa tarkoitettujen aineiden osalta;

d) 'aineiden käsittelyllä'

kaikkia teollisuusprosesseja, joihin kuuluu jonkin a alakohdassa tarkoitetun aineen tuotanto, käsittely tai käyttö, tai jokin muu teollisuusprosessi, jolle on ominaista tällaisten aineiden mukanaolo;

e) 'teollisuuslaitoksella'

laitosta, jossa a alakohdassa tarkoitettuja aineita tai muita niitä sisältäviä aineita käsitellään;

f) 'olemassa olevalla laitoksella'

teollisuuslaitosta, joka on käyttövalmis 12 kuukauden kuluttua tämän direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen tai 12 kuukauden kuluttua jonkin tätä direktiiviä muuttavan ja tuollaiseen laitokseen sovellettavan direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen;

g) 'uudella laitoksella'

— teollisuuslaitosta, joka on käyttövalmis myöhemmin kuin 12 kuukauden kuluttua tämän direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen tai tarvittaessa myöhemmin kuin 12 kuukauden kuluttua jonkin tätä direktiiviä muuttavan ja tuollaiseen laitokseen sovellettavan direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen,

— olemassa olevaa teollisuuslaitosta, jonka aineidenkäsittelykapasiteetti olennaisesti kasvaa myöhemmin kuin 12 kuukauden kuluttua tämän direktiivin tiedoksiantopäivästä tai tarvittaessa myöhemmin kuin 12 kuukauden kuluttua jonkin tätä tuollaiseen laitokseen sovellettavan, tätä direktiiviä muuttavan direktiivin tiedoksiantopäivästä.

3 artikla

1 Raja-arvot, niiden noudattamiselle asetetut määräajat ja päästöjen valvontamenettelyt vahvistetaan liitteissä olevien A otsikoiden alla.

2 Raja-arvot ovat tavallisesti voimassa pisteessä, jossa 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja aineita sisältävät jätevedet johdetaan ulos teollisuuslaitoksesta.

Jos tiettyjen aineiden osalta pidetään tarpeellisena vahvistaa muita pisteitä, joissa raja-arvot ovat voimassa, nämä pisteet on lueteltava liitteessä II.

Kun näitä aineita sisältäviä jätevesiä käsitellään teollisuuslaitoksen ulkopuolella sijaitsevassa, niiden poistoa varten tarkoitetussa käsittelylaitoksessa, jäsenvaltio voi sallia raja-arvojen soveltamisen pisteessä, jossa jätevedet johdetaan ulos käsittelylaitoksesta.

3 Direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa tarkoitettujen lupien on sisällettävä yhtä tiukat ehdot, kuin ne, jotka on annettu tämän direktiivin liitteissä olevien A otsikoiden alla, paitsi siinä tapauksessa, että jäsenvaltio noudattaa direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohtaa tämän direktiivin liitteessä B olevien otsikoiden mukaan.

Lupia on tarkasteltava uudelleen vähintään joka neljäs vuosi.

4 Jäsenvaltiot voivat, tämän rajoittamatta kuitenkaan 1, 2 ja 3 kohdan ja direktiivin 76/464/ETY soveltamista, myöntää luvan uusille laitoksille vain, jos nuo laitokset soveltavat parhaita käytettävissä olevien teknisten keinojen mukaisia standardeja, kun se on tarpeen pilaantumisen poistamiseksi mainitun direktiivin 2 artiklan mukaisesti tai kilpailun vääristymisen estämiseksi.

Kun suunnitellut toimenpiteet eivät teknisten seikkojen vuoksi vastaa parhaita käytettävissä olevia teknisiä keinoja, jäsenvaltion on toimitettava käytetystä menetelmästä riippumatta komissiolle ennen luvan myöntämistä selvitykset näistä teknisistä seikoista.

Komissio toimittaa nämä selvitykset välittömästi muille jäsenvaltioille ja lähettää kaikille jäsenvaltioille viipymättä kertomuksen, jossa se antaa lausuntonsa toisessa alakohdassa tarkoitetusta poikkeuksesta. Tarvittaessa se tekee samalla aiheelliset ehdotukset neuvostolle.

5 Analyysin vertailumenetelmä, jota käytetään määritettäessä 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden esiintyminen, on vahvistettu liitteessä II olevan C otsikon alla. Muita menetelmiä voidaan käyttää edellyttäen, että tällaisten menetelmien toteamis-, toistettavuus- ja tarkkuusrajat ovat vähintään yhtä hyvät kuin liitteessä II olevan C otsikon alla vahvistetut rajat.

6 Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän direktiivin mukaiset toimenpiteet lisää näiden aineiden aiheuttamaa muiden ympäristön osien, etenkin maaperän ja ilman pilaantumista.

4 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava teollisuuslaitoksista ja muista merkittävistä päästölähteistä tulevien päästöjen vaikutusten alaisten vesiympäristöjen valvonta.

Päästöjen vaikuttaessa useamman kuin yhden jäsenvaltion vesiin, asianomaisten jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä valvontamenettelyn yhdenmukaistamiseksi.

5 artikla

1 Jäsenvaltioiden on laadittava niitä aineita varten, joihin on erityisesti viitattu liitteessä II, erityiset ohjelmat näiden aineiden aiheuttaman pilaantumisen välttämiseksi tai poistamiseksi, joka on peräisin merkittävistä yhteisön raja-arvosääntöjen tai kansallisten päästöstandardien alaan kuulumattomista näiden aineiden päästölähteistä (mukaan lukien kerrannaiset lähteet ja hajakuormitus).

2 Ohjelmiin tulee sisältyä tarkoituksenmukaisimmat keinot ja tekniikat 1 kohdassa tarkoitettujen aineiden korvaamiseksi, pidättämiseksi tai kierrättämiseksi.

3 Erityiset ohjelmat on pantava täytäntöön viimeistään viiden vuoden kuluttua kyseistä ainetta erityisesti koskevan direktiivin tiedoksiantopäivästä.

6 artikla

1 Komissio laatii vertailevan arvion siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet tämän direktiivin täytäntöön käyttäen perusteena direktiivin 76/464/ETY 13 artiklan mukaisesti ja komission tapauksittain esittämästä pyynnöstä toimittamia tietoja, joissa erityisesti on oltava:

— yksityiskohtaiset tiedot luvista, joissa vahvistetaan aineita koskevia päästöstandardeja;

— kartoitus 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin vesiin päästetyistä aineista;

— maininta siitä, noudatetaanko liitteessä II olevan A ja B otsikon alla vahvistettuja raja-arvoja vai laatutavoitteita;

— päästöjen vaikutuksen alaisen vesialueen 4 artiklassa tarkoitetun valvonnan tulokset;

— erityiset poistamisohjelmat, joita tarkoitetaan 5 artiklassa.

2 Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitetun vertailuun perustuvan arvion neuvostolle joka viides vuosi ja ensimmäisen kerran neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

3 Jos tieteellinen tietämys pääasiassa 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden myrkyllisyydestä, pysyvyydestä ja niiden kertymisestä eläviin organismeihin ja sedimentteihin muuttuu, tai jos parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot kehittyvät, komissio tekee neuvostolle aiheelliset ehdotukset raja-arvojen ja laatutavoitteiden tiukentamiseksi tarvittaessa tai uusien raja-arvojen ja täydentävien laatutavoitteiden laatimiseksi.

7 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan 1 päivään tammikuuta 1988 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 1986.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. WINSEMIUS

LIITE I

YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

Tämä liite koostuu kolmesta otsakkeesta, joissa esitetään kaikkiin kyseisiin aineisiin sovellettavat yleiset määräykset:

— A otsikko: päästöstandardien raja-arvot;

— B otsikko: laatutavoitteet;

— C otsikko: vertailumittausmenetelmät.

Yleisiä määräyksiä täsmennetään ja täydennetään liitteessä II yksittäisiin aineisiin sovellettavien erityismääräyksillä.

A OTSIKKO

Raja-arvot, niiden noudattamiseksi asetetut päivämäärät ja päästöjen valvontamenettelyt

1 Raja-arvot ja niiden noudattamiseksi asetetut päivämäärät määrätään kyseisten erilaisten teollisuuslaitosten suhteen liitteessä II olevan A otsikon alla.

2 Päästettyjen aineiden määrät ilmaistaan teollisuuslaitoksessa samana aikana tuotetun, käsitellyn tai käytetyn aineen määränä tai direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti muuta tuolle toiminnalle luonteenomaista parametriä käyttäen.

3 Neuvosto määrittelee tarvittaessa myöhemmin raja-arvot 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja aineita päästäville teollisuuslaitoksille, joita ei mainita liitteessä II olevan A otsikon alla. Jäsenvaltiot asettavat tätä ennen itsenäisesti direktiivin 76/464/ETY mukaisesti tällaisille aineille päästöstandardit. Tällaisten standardien on otettava huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot, ja niiden tulee olla vähintään yhtä tiukat kuin liitteessä II olevan A otsikon alla annettujen lähinnä verrannollisten raja-arvojen.

Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin kun teollisuuslaitoksella on muita toimintoja kuin ne, joille liitteessä II olevan A otsikon alla on asetettu raja-arvot, ja jotka todennäköisesti ovat 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden päästölähde.

4 Pitoisuuksina ilmaistut raja-arvot, joita periaatteessa ei saa ylittää, on kyseisten teollisuuslaitosten suhteen annettu liitteessä II olevan A otsikon alla. Kun enimmäispitoisuuksina ilmaistut raja-arvot eivät ole ainoat sovellettavat arvot, ne eivät missään tapauksessa saa olla suuremmat kuin raja-arvot, jotka ilmaistaan painona jaettuna pilaannuttavalle toiminnalle luonteenomaisen yksikön vaatimalla vesimäärällä. Koska näiden aineiden pitoisuus jätevesissä kuitenkin riippuu käytetyn veden määrästä, joka vaihtelee prosesseittain ja laitoksittain, on aina noudatettava raja-arvoja, jotka ilmaistaan päästetyn aineen painona suhteessa liitteessä II olevan A otsikon alla esitetylle toiminnalle luonteenomaisiin parametreihin.

5 On muodostettava valvontamenettely, sen tarkastamiseksi, noudatetaanko 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden päästöjen suhteen päästöstandardeja.

Tällä menettelyllä on säädettävä näytteenotosta ja analysoinnista sekä päästön virtaaman ja käsiteltyjen aineiden määrän mittauksesta tai, tarvittaessa, pilaantumista aiheuttavan toiminnan liitteessä II olevan A otsikon alla esitettyjen luonteenomaisten parametrien mittauksesta.

Erityisesti, jos käsiteltyjen aineiden määrä on mahdoton määrittää tarkkailumenettely voi perustua luvan perustana olevan tuotantokapasiteetin funktiona arvioituun ainemäärään.

6 Näyte on otettava siten, että se edustaa päästöä 24 tunnin ajalta. Kuukauden kuluessa päästettyjen aineiden määrät lasketaan päivittäin päästettyjen ainemäärien perusteella.

Liitteessä II voidaan kuitenkin asettaa tiettyjen aineiden päästöille määrälliset rajat, joiden alapuolella jäsenvaltiot voivat soveltaa yksinkertaistettua valvontamenettelyä.

7 Edellä 5 kohdassa säädetty näytteenotto ja virtaamamittaus suoritetaan yleensä 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjen raja-arvojen sovelluspisteessä.

Jos kuitenkin on tarpeen varmistaa mittauksien täyttävän näiden liitteiden C otsikon alla olevat vaatimukset, jäsenvaltiot voivat sallia näytteenoton ja virtaamamittauksen ennen raja-arvojen soveltamispistettä sijaitsevassa toisessa pisteessä, edellyttäen että:

— mittauksissa otetaan huomioon kaikki laitoksesta johdetut vedet, jotka mahdollisesti ovat kyseisen aineen pilaamia;

— säännölliset tarkastukset osoittavat, että mittaukset vastaavat täysin raja-arvojen sovelluspisteessä laskettuja määriä tai ovat aina korkeammat.

B OTSIKKO

Laatutavoitteet, niiden noudattamiseksi asetetut päivämäärät ja niiden noudattamisen valvontamenettely

1 Direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta käyttäviä jäsenvaltioita varten määrätään päästöstandardit, jotka niiden on laadittava ja joita niiden on sovellettava tuon direktiivin 5 artiklan mukaisesti, siten, että jäljempänä olevien 2 ja 3 kohdan mukaisesti määrättävä sopiva laatutavoite tai määrättävät sopivat laatutavoitteet täytetään alueilla, joihin 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden päästöt vaikuttavat. Toimivaltainen viranomainen määrittelee kussakin tapauksessa vaikutuksen alaisen alueen ja valitsee alla olevien 2 ja 3 kohdan mukaisesti määrätyistä laatutavoitteista tavoitteen tai tavoitteet, joita se pitää asianmukaisina ottaen huomioon vaikutuksen alaisen alueen käyttötarkoituksen ja sen, että tämän direktiivin tarkoituksena on poistaa kaikki pilaantuminen.

2 Direktiivissä 76/464/ETY määritellyn pilaantumisen poistamiseksi ja tuon direktiivin 2 artiklan mukaisesti annetut laatutavoitteet ja niiden noudattamiseksi asetetut päivämäärät esitetään liitteessä II olevan B otsikon alla.

3 Kaikki laatutavoitteina mainitut pitoisuudet tarkoittavat vuoden kuluessa saatujen tulosten aritmeettista keskiarvoa, jollei liitteessä II olevan B otsikon alla toisin määrätä.

4 Sovellettaessa jonkin alueen vesiin useampaa kuin yhtä laatutavoitetta, veden laadun on täytettävä kaikki nuo tavoitteet.

5 Kutakin tämän direktiivin mukaisesti myönnettyä lupaa varten toimivaltainen viranomainen määrittää yksityiskohtaiset säännöt, valvontamenettelyt ja päivämäärät kyseisen laatutavoitteen tai kyseisten laatutavoitteiden noudattamisen varmistamiseksi.

6 Direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot raportoivat komissiolle kaikkien valittujen ja sovellettujen laatutavoitteiden osalta seuraavista:

— päästöpisteet ja leviämistavat;

— laatutavoitteen soveltamisalue;

— näytteenottopisteiden sijainti;

— näytteenottotiheys;

— näytteenotto- ja mittausmenetelmät;

— saadut tulokset.

7 Näytteet on otettava pisteessä, joka on riittävän lähellä päästöpistettä edustaakseen päästöjen vaikutuksen alaisen alueen vesiympäristön laatua, ja näytteenottotiheyden on oltava riittävä, jotta vesiympäristön muutokset käyvät siitä ilmi, ottaen huomioon erityisesti hydrologisten olojen luonnollinen vaihtelu.

C OTSIKKO

Vertailumittausmenetelmät ja toteamisraja

1 Jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun päällysveden määritys menetelmistä sekä näytteenotto- ja analyysitiheydestä 9 päivänä lokakuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/869/ETY(1) annettuja määritelmiä sovelletaan tämän direktiivin yhteydessä.

2 Kyseisten aineiden pitoisuuksien määrittelyssä käytettävät vertailumittausmenetelmät ja toteamisraja kyseisessä ympäristössä annetaan liitteessä II olevan C otsikon alla.

3 Menetelmän toteamisraja, tarkkuus ja toistettavuus on eritelty kunkin aineen osalta liitteessä II olevan C otsikon alla.

4 Jäteveden virtaamamittaukset on suoritettava ± 20 %:n tarkkuudella.

---

(1) EYVL N:o L 271, 29.10.1979, s. 44

LIITE II

ERITYISMÄÄRÄYKSIÄ

1 Hiilitetrakloridista

2 DDT:stä

3 Pentakloorifenolista

Tässä liitteessä lueteltujen aineiden numerointi vastaa komission neuvostolle 22 päivänä kesäkuuta 1982 antaman tiedonannon(1) sisältämää 129 aineen luetteloa.

Jos tähän liitteeseen tulevaisuudessa lisätään aineita, joita ei esitetä edellä mainitussa luettelossa, ne on numeroitava lisäämisen aikajärjestyksessä numerosta 130 alkaen.

(1) EYVL N:o C 176, 14.7.1982, s. 3

I Erityismääräyksiä hiilitetrakloridista (N:o 13)(1)

CAS N:o 56-23-5(2)

(1) 5 artikla koskee erityisesti hiilitetrakloridin käyttöä teollisissa pesuloissa.
(2) CAS-numero (Chemical Abstract Service)

A otsikko (13): Päästöstandardien raja-arvot

Teollisuuslaitoksen (1)(2)	Keskiarvolaji	Raja-arvo ilmaistu(3)		Noudatettava alkaen
		painona	pitoisuutena	
1 Hiilitetrakloridin tuotanto perklooraukselle	Kuukaudessa	a) prosessi, johon kuuluu pesu: 40 g CCl_4 kun jakajana on CCl_4 ja tetrakloorieteenin kokonaistuotantokapasiteetti tonneina	1,5 mg/l	1.1.1988
		b) prosessi, johon ei kuulu pesua: 2,5 g/t	1,5 mg/l	
	Vuorokaudessa	a) prosessi, johon kuuluu pesu: 80 g/t	3 mg/l	
		b) prosessi, johon ei kuulu pesua: 5 g/t	3 mg/l	
2 Kloorimetaanien tuotanto metaaninkloorauksella (ml. korkeapaineinen, elektrolyyttinen kloorin tuotanto) ja metanolista	Kuukaudessa	10 g CCl_4 / kloorimetaanin kokonaistuotantokapasiteettitonni	1,5 mg/l	1.1.1988
	Vuorokaudessa	20 g/t	3 mg/l	
3 Kloorifluorihiilivetyjen tuotanto(4)	Kuukaudessa	—	—	—
	Vuorokaudessa	—	—	—

(1) Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdassa tarkoitettujen teollisuuslaitosten tapauksessa tarkoitetaan erityisesti hiilitetrakloridia liuottimena käyttäviä laitoksia.

(2) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuotuiset päästöt eivät ylitä 30 kg vuodessa.

(3) Hiilitetrakloridin haihtuvuuden ja 3 artiklan 6 kohdan noudattamisen vuoksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että raja-arvot täytetään kyseisen laitoksen ylävirran suunnalla, jos prosessiin kuuluu hiilitetrakloridia sisältävän jäteveden sekoittamista ulkoilmassa; niiden on varmistettava, että kaikki mahdollisesti pilaantuva vesi otetaan täysin huomioon.

(4) Tällä hetkellä ei ole mahdollista asettaa raja-arvoja tämän kohdan alalle. Neuvosto asettaa tällaiset raja-arvot myöhemmin komission ehdotuksesta.

B otsikko (13): Laatutavoitteet(1)

Ympäristö	Laatutavoite	Mittayksikkö	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet	12	µg/l CCl_4	1.1.1988
Suistovedet			
Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet			
Aluevedet			

(1) Rajoittamatta direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamista, yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, kun mikään ei viittaa siihen, että yllä esitettyjen laatutavoitteiden jatkuvassa täyttämisessä olisi vaikeuksia.

C otsikko (13): Vertailumittausmenetelmät

1 Kaasukromatografia on vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä, onko jätevesissä ja vedessä hiilitetrakloridia.

Herkkää ilmaisinta on käytettävä pitoisuustasojen ollessa alle 0,5 mg/l, ja tässä tapauksessa määritysraja(1) on 0,1 µg/l. Kun pitoisuudet ovat korkeampia kuin 0,5 mg/l, hyväksyttävä määritysraja(1) on 0,1 mg/l.

2 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan(1) arvoa.

(1) Aineen 'määritysrajalla' *g tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä ja joka vielä voidaan erottaa nollasta.

II Erityismääräyksiä DDT:stä (N:o 46)(1)(2)

CAS N:o 50-29-3(3)

SEISAUTTAMINEN: Vesiympäristön, sedimenttien ja/tai nilviäisten ja/tai äyriäisten ja/tai kalojen DDT-pitoisuus ei saa ajan kuluessa merkittävästi nousta.

(1) Seuraavien isomeerien summa 1,1,1-trikloro-2,2 *bis* (p-klorofenyyli) etaani,
1,1,1-trikloro-2-(*o*-klorofenyyli)-2-(p-klorofenyyli) etaani,
1,1,1-dikloro-2,2 *bis* (p-klorofenyyli) eteeni ja
1,1,1-dikloro-2,2 *bis* (p-klorofenyyli) etaani.
(2) 5 artikla koskee DDT:tä, jos havaitaan muita lähteitä kuin tässä liitteessä mainitut lähteet.
(3) CAS-numero (Chemical Abstract Service)

A otsikko (46): Päästöstandardien raja-arvot(1)(2)

Teollisuuslaitoksen laji (3)(4)	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		g/t tuotettua, käsiteltyä tai käytettyä ainetta	mg/l päästettyä vettä	
DDT:n tuotanto mukaan lukien DDT:n formulointi samassa paikassa	Kuukaudessa	8	0,7	1.1.1988
	Vuorokaudessa	16	1,3	1.1.1988
	Kuukaudessa	4	0,2	1.1.1991
	Vuorokaudessa	8	0,4	1.1.1991

(1) Uusien laitosten osalta on parhaiden käytettävissä olevien teknisten keinojen avulla olla mahdollista antaa DDT:tä varten päästöstandardit, jotka ovat alemmat kuin 1 g/t tuotettua ainetta.

(2) Tämän direktiivin täytäntöönpanosta saadun kokemuksen pohjalta komissio tekee neuvostolle tämän direktiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyvissä ajoin ehdotuksia, joiden tavoitteena on tiukempien, vuoteen 1994 mennessä voimaan tulevien raja-arvojen antaminen.

(3) Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdassa tarkoitetuista laitoksista viitataan erityisesti laitoksiin, jotka formuloivat DDT:tä tuotantolaitoksen ulkopuolella, sekä dirofolia tuottavaan teollisuuteen.

(4) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuosipäästöt eivät ylitä 1 kg vuodessa.

B otsikko (46): Laatutavoitteet

Ympäristö	Laatutavoite	Mittayksikkö	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet Suistovedet Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet Aluevedet	10 isomeerille -para-para-DDT 25 kokonais-DDT	µg/l	1.1.1988

C otsikko (46): Vertailumittausmenetelmä

1 Kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uuttamisen jälkeen on vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä DDT:n määrä jätevesissä varustettuna vesiympäristössä. Kokonais-DDT:n määritysraja(1) on vesiympäristölle noin 4 µg/l ja jätevesille 1 µg/l, riippuen näytteessä olevien vieraiden aineiden määrästä.

2 Vertailumenetelmä, jota käytetään määritettäessä DDT:n määrä sedimenteissä ja organismeissa, on kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella näytteiden asianmukaisen valmistelun jälkeen. Määritysraja(1) on 1 µg/kg.

3 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan(1) arvoa.

(1) Aineen 'määritysrajalla' *g tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä ja joka vielä voidaan erottaa nollasta.

III Erityismääräyksiä pentakloorifenolista (N:o 102)(1)(2)

CAS N:o 87-86-5(3)

SEISAUTTAMINEN: Sedimenttien ja/tai nilviäisten ja/tai äyriäisten ja/tai kalojen pentakloorifenolipitoisuus ei saa ajan kuluessa merkittävästi nousta.

(1) Kemiallinen yhdiste 2,3,4,5,6-pentakloro-1-hydroksibentseeni ja sen suolat.
(2) Direktiivin 5 artikla koskee pentakloorifenolia ja erityisesti sen käyttöä puun käsittelyyn.
(3) CAS-numero (Chemical Abstract Service)

A otsikko (102): Päästöstandardien raja-arvot

Teollisuuslaitoksen laji (1)(2)	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		g/t tuotettua, käsiteltyä tai käytettyä ainetta	mg/l päästettyä vettä	
Natriumpentakloorifenolaatin valmistus hydrolysoimalla heksaklooribentseeniä	Kuukaudessa	25	1	1.1.1988
	Vuorokaudessa	50	2	1.1.1988

(1) Liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdassa tarkoitetuista laitoksista viitataan erityisesti laitoksiin, jotka tuottavat natriumpentakloorifenolaatti saippuoimalla ja niihin, jotka tuottavat pentakloorifenolia klooraamalla.

(2) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuosipäästöt eivät ylitä 3 kg vuodessa.

B otsikko (102): Laatutavoitteet

Ympäristö	Laatutavoite	Mittayksikkö	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet Suistovedet Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet Aluevedet	2	µg/l	1.1.1988

C otsikko (102): Vertailumittausmenetelmä

1 Korkeapaineinen nestekromatografia tai kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uuttamisen jälkeen on vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä pentakloorifenolin määrä jätevesissä ja vesiympäristössä. Määritysraja(1) jätevesille on 2 µg/l ja vesiympäristölle 0,1 µg/l.

2 Korkeapaineinen nestekromatografia tai kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella näytteiden asianmukaisen valmistelun jälkeen on vertailumenetelmä, jota käytetään määritettäessä pentakloorifenolin määrä sedimenteissä ja organismeissa. Määritysraja(1) on 1 µg/kg.

3 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudessa, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan(1) arvoa.

(1) Aineen 'määritysrajalla' *g tarkoitetaan pienintä määrää, joka työskentelymenetelmän pohjalta on kvantitatiivisesti mitattavissa näytteestä, ja joka vielä voidaan erottaa nollasta.